

Wat de mei-moand zo al breg!
Dan wod buuten alles zo mooi,
sWinters ist hier vake slech,
Heel wat dooi op de bonnefooi!
In mei greujt grös en kruud,
De struiken kriëgt niej lot,
Eerpels en ander grei löp uut
Veur zo wiet ast is epot.
De beüme niej blad; eers teer,
Wat 's dat tan een mooi gezich,
sMargens van dauw nattug nkeer
Kant schittren int zunnelich!
Meikèvers waarn hek opt blad,
Dee bunt ter noe wienug meer,
tGif tegen onkruud maakte dat
Kèvers kwam'n ál minder weer.

tGreün wod noaderhand wat
hard
Moor móói blift de hele zomer,
In de mei-moand is ut estard
Moanden noatied hei dan
lommer!
De winter is de dood in de pot,
Moor de mei dee breg ons lèven,
Mooi is dan weer smensen lot
Al't slechte kump ter nèven!

Met mei haj enkle nieje buurn
Biej ons hier op ut land,
nKnech zol zich niej vehuurn
As e wol een andre stand.
Andren hadden'n nieje meid,
Want ut was tameluk gewoon
Dat'n veurgen um'n kleinugheid
Vot ging veur wat meer loon.

As'n nieje meid in buurte was
Waarn jonges neet te hol'n!
En was ze'n betjen mooi ok nog
Dan waarn ze van de kaart!
Wod'n van alle smoesjes ezog,
Ze woln kennusmaken met vaart!

Vaker èvenwel kwam een ende
An de umgang met knech en meid
Ze gingen dan neet uut ellende
Moor um wat lange was vebeid!

Want mei was de tied van trouwn
Bruugom in zien zwatte kleeur,
Trouwen wissen ze das houwen!
Dat deej moor ene keer!

Wat had ut trouwen toê nog
Een vuüte in de eerde!
Der waarn völle tradities toch
Dee helen ze in weerde.
Och, as trouwen de meid
Wast alles iets minder stoer
Want dr was wel onderscheid
Met de dóchter van de boer.
Toch was ter èvengoed een stoet
Al was de toêloop wat minder,
tWas Inspektakel n'et zo goed,
Dat iets minder gaf gin hinder.

Door zoln z'èven vrolijk hossen
En wat uut de band springen;
tFees zol èns neet völle kossen
Want ze gaffen heüpe dingen!
De kadoos dee ze met brachen
Waarn vake wel meer weerd
As wat de mense door dan dachen
Dat ze dèn dag hadn veteerd.

Oft noe was dochter of meid
Was veur ons van gin belang,
De mei-moand hef tr toê eleid
Dat brulften waarn in zwang!
In mei dus brulluften alom,
Ze trouwden in de wedde!
En noa tfees krop bruudegom
Dan met de bruid int bedde!
De mei-nach brach ok warmte
met'
Warmte was int bedde ok!
Zee heb tr neet völ op elet,
Want ze had'n tvöl te drok.

Wel jammer dat noa midden mei
De ies-heiluggen zoln kommen,
Moor tk wèèn dat ze allebei
Dat int bedde neet venommen!
Met mei, dat gleuf ie toch grif
Dan hef de winter af edoan
De mei-moand dee is en blif
Zal altied veur-an stoan!